

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Nt/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010087
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614010087.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Podhorcovej a prísediacich J. Q. A. a Q. E. dňa 12. júna 2014 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného T. W. P. Č. P. N. P., N.. X. X. XXXX, C. A. R. W. XXX, Y. R. V., C.. Č.. M. M. C. Y. B. M. Ú. N. M. C. Y. B. J., na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/151/2013 zo dňa 5.11. 2013.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/151/2013, zo dňa 5. 11. 2013, bol T. W. odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. d/ (§ 138 písm. b/, j/) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5. 11. 2013.

Odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania. Žiadal zrušiť výrok o treste vyššie uvedeného rozsudku z dôvodu, že dolná hranica trestnej sadzby 7 rokov až 15 rokov bola v jeho prípade zvýšená na 11 rokov, takže bol súdený podľa tzv. asperačnej zásady.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy podľa § 394.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, ktorý bol uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z., Ústavný súd rozhodol, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vyhlásením tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo predmetné ustanovenie účinnosť.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu,

ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Obnovou konania možno napraviť aj také právoplatné rozhodnutie, ktorým bol uložený trest, ktorý je vo svetle dodatočne zistených skutočností, v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Nové skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe a teda sa ani nemohli brať do úvahy, musia byť pritom také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia

T. W. bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. d/ (§ 138 písm. b/, j/) Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 7 rokov do 15 rokov. Nakoľko bol opätovne odsúdený za zločin, zvýšila sa podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, a odsúdenému tak bolo možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 11 rokov do 15 rokov. T. W. bol uložený trest odňatia slobody v konaní o dohode o vine a treste, za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, vo výmere 7 rokov a 4 mesiace, teda po mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania uvádzal, že trest mu bol uložený podľa tzv. asperačnej zásady, ktorá bola korigovaná nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/151/2013, zo dňa 5. 11. 2013, ktorý odsúdený napadol návrhom na povolenie obnovy konania, však nebol ukladaný trest za použitia ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona upravujúceho tzv. asperačnú zásadu. Odsúdenému síce skutočne bola zvýšená dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby na 11 rokov, avšak nie na základe ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona, ale podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona vzhľadom na to, že T. W. bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/232/2003, zo dňa 1. 3. 2004, odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona (účinného do 1. 1. 2006) a iné trestné činy na trest odňatia slobody vo výmere 42 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny, pričom za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona (účinného do 1. 1. 2006) bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 2 rokov do 8 rokov, preto v súlade s ust. § 11 ods. 1 a § 437 ods. 1 Trestného zákona (účinného od 1. 1. 2006) sa tento trestný čin považuje za zločin. Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby u odsúdeného bolo vykonané z dôvodu, že opätovne spáchal zločin, podľa ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktoré nebolo nálezom Ústavného súdu PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, dotknuté, a preto nemožno tento nález považovať za novú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala povolenie obnovy konania v prejednávanej veci. Navyše, odsudzujúci rozsudok v pôvodnom konaní bol vyhlásený dňa 5. 11. 2013, teda v čase, keď uvedený nález Ústavného súdu bol už súdu známy. Pretože súd nezistil naplnenie podmienok podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, zamietol návrh odsúdeného T. W. na povolenie obnovy konania ako nedôvodný.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia.